

Svar (22/8 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at det er målsætningen for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn at færdigbehandle de ukomplicerede sager på 3 måneder og de mere komplicerede på 6 måneder. Patientklagenævnet planlægger gennem forskellige iværksatte effektiviseringer, ressourcetilførsler m.v. at nå denne målsætning, når den nuværende sagspuكل er færdigbehandlet indenfor nær fremtid.

I øvrigt er behandlingen af alvorligere sager, som er potentielle straffesager, prioriteret før behandlingen af øvrige sager. Desuden har nævnet aftale med Sundhedsministeriet om at prioritere behandlingen af de psykiatriske ankesager.

Patientklagenævnets afgørelser kan i øvrigt ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Endelig bemærkes, at patienterne typisk ikke opnår særlige rettigheder ved Patientklagenævnets afgørelser, idet f. eks. spørgsmål om erstatning for skader opstået under behandlingen på sygehus afgøres særskilt af Patientforsikringen, hvor den gennemsnitlige sagsbehandlingstid (1. instans) er ca. 6 måneder.

Ad spm. nr. S 2450

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Bruno Jerup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 8462, lød således:

Til justitsministeren (4/6 97) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvilke overvejelser har regeringen om at afkriminalisere brugen af rusmidler som hash og khat m.fl.?«

Supplerende svar (21/8 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har forelagt spørgsmålet for Sundhedsministeriet, hvorunder lov om euforiserende stoffer med tilhørende bekendtgørelse henhører.

Sundhedsministeriet har i sin udtalelse bekræftet, at der ingen aktuelle overvejelser er om at legalisere brugen af rusmidler som hash og khat.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det ved Indenrigsministeriets bekendtgørelse af 27. marts 1963 om euforiserende stoffer blev kriminaliseret at ind- og udføre, sælge, købe, udlevere, modtage, fremstille, forarbejde samt at besidde hash, idet cannabis på daværende tidspunkt blev optaget på listen over stoffer, som efter bekendtgørelsen om euforiserende stoffer ikke må forefindes i landet. Bekendtgørelsen blev bl.a. udstedt med henblik på at opfylde Danmarks internationale forpligtelser efter FN's Enkeltkonvention af 1961, hvor cannabis er optaget på listen over forbudte stoffer. Enkeltkonventionen pålægger bl.a. de tiltrædende stater at kriminalisere forsætlig besiddelse af narkotika, som er omfattet af denne liste. Danmark er således også internationalt forpligtet til at kriminalisere besiddelse m.v. af hash.

Det kan endvidere oplyses, at besiddelse m.v. af khat blev kriminaliseret ved Sundhedsministeriets bekendtgørelse af 31. august 1993 om euforiserende stoffer, hvorved khat fjøedes til listen over forbudte stoffer. Khat er ikke optaget på FN's liste over forbudte stoffer, idet dog visse af de aktive stoffer, som indgår i khat, forefindes på FN's lister. Baggrunden for den danske kriminalisering var derimod et ønske om at gennemføre en regulering af dette stof, der svarede til de øvrige nordiske landes.

For så vidt angår selve brugen af hash og khat kan Justitsministeriet henvise til Rigsadvokatens skrivelse af 20. juni 1994 til anklagemyndigheden, hvor rigsadvokaten henleder opmærksomheden på de regler, der er fastsat for strafforfølgning af narkotikasager. Rigsadvokaten anfører herefter bl.a.:

»Et centralt element i disse forskrifter er konstateringen af, at det efter forarbejderne til lov om euforiserende stoffer ikke har været hensigten at kriminalisere forbrug af euforiserende stoffer og dermed besiddelse af stoffer med henblik på eget forbrug. Kriminaliseringen af besiddelse er udelukkende sket for at give de retsforfølgende myndigheder en bevismæssig lettelse.«

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at spørgsmålet om brug af narkotika indgår i overvejelserne inden for det europæiske samarbejde om narkotikabekæmpelse. Det luxembourgske formandskab har således planer om at afholde